

Účastník trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Skerdjan Celaj

Prejudiciálna otázka

Bránia ustanovenia smernice 2008/115/ES⁽¹⁾ existencii vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov, ktorými sa stanovuje trest odňatia slobody až na štyri roky pre štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý po svojom návrate nepodmienenom trestnou sankciou ani nevyplývajúcom z trestnej sankcie opätovne vstúpil na územie členského štátu v rozpore s platným zákazom opätovného vstupu, bez toho, aby sa tento štátny príslušník predtým podrobil donucovacím opatreniam podľa článku 8 smernice 2008/115/ES na účely jeho urýchleného a účinného odsunu?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, s. 98).

Žaloba podaná 24. júna 2014 – Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-302/14)

(2014/C 292/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch, O. Beynet, K. Hermann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

- konštatovať, že pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2010/31/EÚ z 19. mája 2010 o energetickej hospodárnosti budov⁽¹⁾ Belgické kráľovstvo porušilo svoje povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 28 ods. 1 uvedenej smernice, keď neprijalo pre niektoré časti svojho územia opatrenia, ktorými by sa prebrali definície nachádzajúce sa v jej článku 2 bodoch 1, 7 a 9 a požiadavky uvedené v jej článku 8 ods. 1, článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 2 až 5 a článku 18 a jej prílohe II, alebo v každom prípade neoznámilo Komisii tieto opatrenia,
- uložiť Belgickému kráľovstvu denné penále vo výške 42 178,50 eura v zmysle článku 260 ods. 3 ZFEÚ s účinnosťou od vyhlásenia rozsudku Súdneho dvora, ktoré sú splatné na účet vlastných zdrojov Európskej únie, za porušenie povinnosti oznámiť opatrenia, ktorými prebralo smernicu prijatú v rámci legislatívneho postupu,
- zaviazat' Belgické kráľovstvo na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2010/31/EÚ uplynula 9. júla 2012.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 153, s. 13.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Helsingin hovioikeus (Fínsko) 30. júna 2014 – Nike European Operations Netherlands BV/Sportland Oy, v konkurze

(Vec C-310/14)

(2014/C 292/24)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Helsingin hovioikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa a odvolateľka: Nike European Operations Netherlands BV

Žalovaná a odporkyňa: Sportland Oy, v konkurze

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 13 nariadenia o konkurznom konaní⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že formuláciou „tohto úkonu v danom prípade“ sa myslí to, že právny úkon vzhľadom na všetky skutkové okolnosti prípadu nie je napadnuteľný?
2. Ak je odpoveď na prvú otázku kladná a ak sa účastník konania, voči ktorému smeruje napadnutie úkonu, odvolal na ustanovenie práva v zmysle článku 13 prvej zarážky, podľa ktorej zaplatenie splatného dlhu možno napadnúť len za podmienok uvedených v tomto ustanovení, ktoré nie sú uvedené v žalobe podanej na základe práva štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie:
  - i) existujú dôvody, ktoré zakazujú výklad článku 13 v tom zmysle, že účastník konania napádajúci právny úkon musí po tom, ako sa dozvedel o tomto ustanovení, uplatniť tieto okolnosti, pokiaľ podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa začalo konkurzné konanie, musí uviesť všetky okolnosti odôvodňujúce žalobu o neplatnosť, alebo
  - ii) musí účastník konania, voči ktorému smeruje napadnutie úkonu, preukázať, že tieto okolnosti nenastali a že podľa sporného ustanovenia napadnutie nie je možné bez toho, aby sa účastník konania napádajúci právny úkon na tieto okolnosti odvolal?
3. Bez ohľadu na odpoveď na druhú otázku bod i), má sa článok 13 vykladať v tom zmysle, že:
  - i) účastník konania, voči ktorému smeruje napadnutie úkonu, nesie dôkazné bremeno týkajúce sa toho, že okolnosti uvedené v ustanovení v konkrétnom prípade nenastali, alebo
  - ii) dôkazné bremeno týkajúce sa existencie týchto okolností sa určí podľa práva uplatniteľného na uvedený právny úkon, pri ktorom ide o právo iného členského štátu, než je štát, v ktorom sa začalo konkurzné konanie, a ktoré stanovuje, že dôkazné bremeno znáša účastník konania napádajúci právny úkon, alebo
  - iii) možno článok 13 vykladať aj v tom zmysle, že dôkazné bremeno sa upraví podľa vnútroštátnych ustanovení štátu súdu?
4. Má sa článok 13 vykladať v tom zmysle, že formulácia „právo neposkytuje žiadne prostriedky na odporovanie tohto úkonu“ sa týka okrem ustanovení práva o konkurznom konaní, ktoré sa na právny úkon vzťahujú, aj všeobecných ustanovení a zásad uplatniteľných na tento právny úkon?
5. V prípade kladnej odpovede na štvrtú otázku:
  - i) Má sa článok 13 vykladať v tom zmysle, že účastník konania, voči ktorému smeruje napadnutie úkonu, musí preukázať, že právo v zmysle článku 13 neobsahuje žiadne všeobecné či osobitné ustanovenia alebo zásady, podľa ktorých je možné napadnutie na základe predložených skutkových okolností, a
  - ii) podľa článku 13 súd môže, pokiaľ sa domnieva, že účastník konania, voči ktorému smeruje napadnutie úkonu, predložil dostatočné dôvody, požadovať od druhého účastníka konania dôkaz o ustanovení konkurzného práva iného členského štátu alebo o všeobecnom ustanovení uplatniteľnom na právny úkon patriacom do práva iného členského štátu, než je štát, v ktorom sa začalo konkurzné konanie v zmysle článku 13, podľa ktorého je predsa len možné úkon napadnúť?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní (Ú. v. ES L 160, s. 1; Mim. vyd. 19/001, s. 191).